వారిని అంటిపెట్టుకొని ఉంటున్నారు. భగవంతుని మర్చి పోతున్నారు. మీతలంపులు, ఆశయాలు, ఊహలు అన్నీ దేహం చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటాయి. అదే సర్వస్వం అనుకొంటున్నారు. అదే సత్యం అనుకొంటున్నారు. అక్కడికే మీ బుద్ధి కట్టుబడి ఉంటోంది. ఇలా దేహానికే పరిమితమైన బుద్ధి ఉన్నంతకాలం మీకు జన్మించటం తప్పదు, మరణించటం తప్పదు ఈ సంసార ప్రవాహంలో నుండి ఎవరూ మిమ్మల్ని ఒడ్డుకు తీసుకొని రాలేరు. ఎవడి దేహాన్ని వాడు సుఖపెట్టుకోవటమే పని ఇంక వేరే పని ఏమీ లేదు. సాధారణంగా సంసారంలో జరిగేది ఇదే. ఏదైతే సత్యంకాదో దానిలో నుండి మానసికంగా వేరుపడటం నేర్చుకో.

ఇతరులను విమర్శించే కొలది తమోగుణం, రజోగుణం పెరిగిపోతాయి. నీపని ఏదో నీవు చూసుకో. నీవు నిర్మలంగా ఉండు. దాని వలన సత్వగుణం కలుగుతుంది. ఎవడికైతే సత్వగుణం కలిగిందో వాడు మాత్రమే తన మూలాన్ని వెతకటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. నీకు ధనం ఉండవచ్చు, గౌరవం ఉండవచ్చు, నీవు అనేక శాస్త్రములు చదివి ఉండవచ్చు, నీకు అన్ని సదుపాయములు ఉండవచ్చు. నీకు ఎన్ని ఉన్నప్పటికీ లోకంలోని విషయాలు నీ ఇంద్రియాలను ఎంతకాలమైతే ఆకర్షిస్తున్నాయో అంతకాలం నీ మనస్సు ఉపసంహరింపబడదు. నీ మనస్సు ఉపసంహరింపబడితేనే గాని అది హృదయకారం చెందదు. అది హృదయాకారం చెందితేగాని హృదయంలో ఉన్న వస్తువు తెలియదు. విషయచింతనలోనుండి బయటకు రావటం చాలాకష్టం.

జ్ఞానమును సంపాదించుకోవటానికి మనం ఈభూమిమీదకు వచ్చాము. లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. వచ్చిన పని మర్చిపోయి మనం ఆకర్షణలలో పడిపోతున్నాము. విషయాలకు సంబంధించిన వ్యామోహం తగ్గితేగాని, మోక్షమునకు సంబంధించిన ప్రయత్నం చేయటానికి మనకు అర్హత కలుగదు. ఎవడైతే ప్రాపంచిక వ్యామోహంలో ఉన్నాడో, విషయాకర్షణలో ఉన్నాడో వాడు ఎన్ని శాస్త్రములు చదివినా, ఎన్ని యోగములు చేసినా వాడికి శాంతిరాదు, మోక్షంరాదు. వైరాగ్యమనే ఖడ్గం నీచేతిలో ఉన్నప్పుడు మాత్రమే ఈ విషయారణ్యంలో నీకు ఎదురయ్యే వాటిని ఆ ఖడ్గంతో సంహరించి అందులోనుండి బయటకు రాగలవు. ఇందులోనుండి బయటకు రావటం అంత తేలికకాదు. విషయాకర్షణలో నుండి బయటపడటానికి నీవు ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే నీ ప్రయత్నం నిజమయినపుడు లోపల ఉన్న ఈశ్వరుడు తన శక్తిని పంపిస్తాడు. అప్పుడు అందులోనుండి బయటపడతావు. మీ అహంకారమును రేపుకోవద్దు. భగవంతుని మీద భారం వేసి జీవించటం నేర్చుకోండి అని భగవాన్ శాస్త్రిగారితో అనేవారు. భగవంతుని మీద భారం వేసి జీవించటం నేర్చుకొంటే అహంకారం దానంతట అదే అణిగిపోతుంది. అంటే మీరు ఏదైతే పోగొట్టుకోవాలి అనుకొంటున్నారో దాని అంతట అదే మీ ప్రయత్నం లేకుండానే అణిగిపోతుంది.

(పాలకోడేరులో శ్రీనాన్నగారి ప్రవచనము, 9-3-97)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఇప్పుడు మనకు ఏదైతే నేనుగా వ్యక్తమవుతోందో దానిని మాయనేను అంటారు. ఈ మాయనేను అడుగున అసలు నేను ఉంది. మనం మాట్లాడుకొంటున్నాము అనుకోండి. మనం పనిచేస్తున్నాము అనుకోండి. ఆ మాటలకు పనికి కేంద్రం అహంభావన. సర్వసాధారణంగా ఒకరిని ఒకరు పొగుడుకొంటూ వారి అహంభావనను సంతృప్తి పరచుకొంటూ ఉంటారు. సమాజంలో జరిగే పని అదే. ఏ అహంభావనను

కేంద్రంగా పెట్టుకొని నీవు పనిచేస్తున్నావో, నీవు మాట్లాడుతున్నావో ఆ అహంభావన నువ్వు కాదని శాస్త్రం చెపుతోంది, గురువు చెపుతున్నాడు. గురువు చెపుతున్నా, శాస్త్రం చెపుతున్నా వినకుండా దానిచుట్టూ తిరుగుతావు ఏమిటి? అహంభావనను విడిచిపెట్టి చూడు దానికి ఆధారంగా ఉన్న పరమాత్మ గురించి నీకు తెలుస్తుంది. దేనిని విడిచి పెట్టమని పరమాత్మ చెపుతున్నాడో దానిని విడిచిపెట్టిన తరువాత కూడా దేవుడు నీకు కనబడకపోతే అప్పుడు నాకు దేవుడు కనబడటం లేదు అని అడుగు. ప్రహ్లాదునికి దేవుడు లేని చోటులేదు. అంతటా దేవుడే కనిపిస్తున్నాడు అన్నాడు. హిరణ్యకశపుడు నాకు దేవుడు ఎక్కడా కనబడటంలేదు అన్నాడు. స్థూలబుద్ధి ఉన్నవాడికి దేవుడు కనబడడు. సూక్ష్మ బుద్ధి ఉన్నవాడికి, జ్ఞానదృష్టి ఉన్నవాడికి దేవుడు అంతటా కనిపిస్తాడు. ప్రహ్లాదునికి జ్ఞానదృష్టి ఉంది కాబట్టి అంతటా దేవుడు కనిపించాడు. హిరణ్యకశపునికి స్థూలబుద్ధి కాబట్టి దేవుడు ఎక్కడా కనబడలేదు. నువ్వు అహంభావనను విడిచిపెట్టిచూస్తే దేవుడు కనబడతాడు.

సమాజంలో పనిచేసినా, ఇంట్లో పనిచేసినా అహంభావనను ఆధారంగా పెట్టుకొని పనిచేస్తున్నారు. అందువలన అది అణగటంలేదు. భగవాన్ చెప్పిన మార్గం ఏమిటి అంటే దాని గొడవలో కూర్చొంటే దానినుండి బయటకురాలేవు. దాని గొడవ వదిలేసి నేరుగా చైతన్యంను పట్టుకొంటే అహంభావన దాని అంతట అదే పోతుంది. మొక్కకు నీరు పోయటం మానివేస్తే దాని అంతట అదే చచ్చిపోతుంది. మనం చంపనక్కరలేదు. అదే విధంగా నీవు అహంభావన గొడవ వదిలివేసి నేరుగా పరమేశ్వరుని గొడవలో ఉంటే అహంభావన దాని అంతట అదే నశిస్తుంది. మనస్వరూపమే బ్రహ్మం, మనస్వరూపమే ఆత్మ. అయితే అది అనుభవంలోనికి రాకుండా ఈ అహంభావన అడ్డువస్తోంది కాబట్టి దానిగొడవ వదిలివేసి నేరుగా బ్రహ్మంగొడవలోనికి వెళ్ళిపో. అప్పుడు అహంభావన దాని అంతట అదే పడిపోతుంది. అప్పుడు బ్రహ్మమే నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. మీ పనులు శ్రద్ధగా చేసుకోండి. అహంభావనతో తాదాప్యం వదులుకోవటానికి మీరు ఈ భూమిమీదకు వచ్చారు. భగవంతుడు మనకు ఒక అవకాశం ఇచ్చాడు. ఈశరీరం మరణించేలోపు అహంభావనతో తాదాప్యం వదులుకొంటే ఈదేహంలో ఉండగానే పరమేశ్వరుడు మనకు వ్యక్తమవుతాడు. మీరు చేసే పనిలో, మాట్లాడే మాటల్లో అహంభావన కలిసిపోకుండా చూసుకోండి.

మీకు ఏతలంపు వచ్చినా మాయనేనులో నుండి వస్తోంది. ఈ మాయనేను అణిగిపోతే దానిలో నుండి వచ్చే తలంపులు అన్నీ కూడా అణిగిపోతాయి. మీరు అందరూ జ్ఞానులు అవ్వాలంటే ఈ మాయనేను వాడకం తగ్గించాలి. ఈ మాయనేను జోలికి వెళ్ళవద్దు. అది మంచిదికాదు. ఏదైతే మీరు అవునో నేరుగా దాని వంక చూసుకోండి మీరుకాని దాని గొడవ మీకు ఎందుకు? ఇప్పుడు మనం నేను, నేను అంటున్నాము. అది నిజంకాదు. అది కూడా ఒక తలంపే. ఇది జాగ్రదావస్థలో వ్యక్తమవుతోంది. గాఢనిద్రలో మిగిలిన తలంపులు అణిగిపోయినపుడు ఇది కూడా అణిగిపోతోంది. అందువలన ఆతలంపులు ఎంత అసత్యామో ఇదికూడా అంతే అసత్యం. ఇది అసత్యం కాదు అనుకోండి, సత్యం అనుకోండి గాఢనిద్రలో కూడా ఇది అణగదు.

తలంపులను తరువాత నిరోధించుకోవచ్చును. అసలు తలంపులు ఎందుకు వస్తున్నాయి ? నిజంకానిదానిని నిజం అనుకోవటం వలన , చైతన్యంకాని దానిని చైతన్యం అనుకోవటం వలన, మీరుకాని దానిని మీరు అనుకోవటం వలన తలంపులు వస్తున్నాయి. అంటే చిత్తవృత్తి ప్రారంభమవుతోంది. ఈ చిత్తవృత్తిని అణచటానికి యోగం కావాలి. భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే దేహానికి రోగం వచ్చిన తరువాత మందులు

వాడటంకంటే దేహానికి రోగం రాకుండా చూసుకోవటం ఇంకా మంచిది అంటున్నారు. చిత్తవృత్తి వచ్చిన తరువాత యోగం అవసరమవుతుంది. అసలు చిత్తవృత్తే లేకుండా ఉంటే యోగంతో పనిలేదు. మీరు కాని దానితో తాదాప్యం పొందకుండా ఉంటే మీకు చిత్తవృత్తి కలుగదు. ఇంద్రియ వ్యాపారం తగ్గించుకొన్నవాడికి ఇంద్రియాలు అణిగిఉంటాయి. మానసిక వ్యాపారం తగ్గించుకొన్నవాడికి మనస్సు అణిగి ఉంటుంది. ఇంద్రియవ్యాపారం, మానసికవ్యాపారం తగ్గించుకొంటే మనస్సు అంతర్ముఖమవుతుంది, వాడికి అంతర్ దృష్టి కలుగుతుంది, నీ మనోమూలం. నీ హృదయంలో ఉంది. అక్కడే దేవుడు ఉన్నాడు. దానిమూలంలోనికి అదివెళితే దేవుడు వ్యక్తమవుతాడు.

మీరు ఇంటి దగ్గర ప్రశాంతంగా కూర్చొని తొలగించుకోవలసిన బలహీనతలు మీలోపల ఏమైనా ఉన్నాయేమో చూసుకోండి. ఏదైనా మీకు కనిపిస్తూ ఉంటే ఇంక మీకు జ్ఞానం రాదు. అలాగని కంగారు పడవద్దు. మీ బలహీనత మీకు తెలుస్తోంది కదా. అది ఉంది అని కంగారు పడిపోవద్దు. దానిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. తొలగించుకోవలసిన బలహీనతలు మీలో ఇంక ఏమీలేనప్పుడు మీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. విషయ సుఖాలు అల్పమైనవి, స్వల్పమైనవి. సాధన చేసేటప్పుడు నువ్వు ఒక్క విషయం స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలి. సుఖము, శాంతి అనేది సృష్టిలో ఏ వస్తువులోనూ ఏవిషయంలోను లేదు. కాని ఉంది అని నీ మనస్సు భ్రాంతి పడుతోంది. అందుకని నీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళుతోంది. దానికి విషయం అర్థమయ్యేలాగ చెప్పు. అర్థమయితే నీ మనస్సు యొక్క వేగం తగ్గుతుంది. సుఖం, శాంతి అనేది చైతన్యంలో ఉంది. చైతన్యం నీలోపలే ఉంది. మీరు ఏదైనా పొరబాటు చేసారు అనుకోండి. అది మరల చేయకుండా ఉండటానికి ప్రయత్నించాలి. అసలు పొరపాటు చేయకుండా ఉంటే మంచిదే. ఇది పొరపాటు అని తెలుసుకొని దానిని మరల చేయకుండా ఉన్నవాడు యోగితో సమానము.

నీవు సృష్టిని చూసేటప్పుడు అంతటా చైతన్యమునే చూడు. నామరూపములు చూడవద్దు. ఆనామరూపములకు ఆధారంగా ఉన్న పరమాత్మను చూడు నీకు వికారం కలుగదు. ప్రహ్లాదుడు ఉత్తమ భక్తుడు. ప్రహ్లాదుడికి ఉత్తమ స్థానం ఎందుకు ఇచ్చారు అంటే ఇది రావాలి , ఇది రాకూడదు అనే చిత్త వికారము అక్కడలేదు. మనం విషయాన్ని నిరోధిస్తాము. ప్రహ్లాదుడు నిరోధించడు, వచ్చిన విషయాన్ని రిసీవ్ చేసుకొంటాడు. దాని నుండి తప్పుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయడు. ఏదైతే వస్తోందో దానిని అంగీకరిస్తాడు. అందువలన ఉత్తమ భక్తుడు అయ్యాడు. నీకు జ్ఞానం కలుగకపోయినా, జ్ఞానానికి సంబంధించిన విషయాన్ని అర్థంచేసుకొని ఎదుటివారికి అర్థమయ్యేలాగ బోధిస్తూఉంటే నిన్ను ఉత్తమలోకాలకు తీసుకొని పోతాను తీసుకొని పోయే వాడిని నేనేకదా అని కఠోపనిషత్‌లో యమధర్మరాజు అన్నాడు.

చనిపోయిన వారి గురించి దుఃఖపడవద్దు. బ్రతికున్నవారికి ఇంకా చావురాలేదు ఏమిటి అని బాధపడవద్దు. అది మంచిదికాదు. పైగా మీ ఇంట్లో ఎవరైనా ముసలివారు ఉంటే వారికి సహాయం చేయటం వలన మీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది అని పరమేశ్వరుడు చెప్పాడు. అంటే శరీరం ఉండగా హృదయపూర్వకంగా సేవ చేయాలి. చనిపోయిన తరువాత దుఃఖపడనక్కరలేదు. కనిపించేమనుషులమీదే నీకు ప్రేమలేనప్పుడు కనిపించని దేవుని మీదనాకు ప్రేమ ఉంది ఉంటే ఎవడు నమ్ముతాడు అన్నారు స్వామీజీ. మన సుఖం అంతా దేహం మీద, లోకంమీద ఆధారపడి ఉంది అని అనుకొంటున్నాము. కాని దేహం అణిగిపోయినపుడు, ఈలోకం అణిగిపోయినపుడు కూడా నీ సుఖానికి, శాంతికి ఏమీ భంగంలేదు. ఎందుచేతనంటే గాఢనిద్రలో

నీకు దేహం గొడవలేదు. అప్పుడు నీవు సుఖంగా, శాంతిగా ఉంటున్నావు కదా. నీ సుఖానికి దేహం కారణం కాదు, ఈ లోకం కారణంకాదు, నీ స్వరూపమే సుఖం. మన స్వరూపంలో మనం ఉన్నప్పుడు అహంకారము ఏమీ చేయలేదు. అది కాలిపోయినతాడులా అయిపోతుంది. కాలిపోయినతాడు ఆకారానికి తాడులాకనబడుతుందిగాని అది దేనికి పనికిరాదు. జ్ఞాని యొక్క అహంకారము అలాగే ఉంటుంది. ఉన్నట్లు కనబడుతుంది గాని అది వాడిని బంధించదు.

దేవుడు ఉన్నాడో లేడో నీకు తెలియదు గాని బుద్ధిఉంది అని నీకు తెలుస్తోందికదా. దానిని సమానం చేసుకో. దానిని సమానం చేసుకొంటే పునర్జన్మ హేతువులు అన్నీ కాలిపోతాయి. పుణ్యం ఉన్నా, పాపం ఉన్నా అవి నీకు అనుభవంలోనికి రాకుండానే కాలిపోతాయి. నీవు జ్ఞానివి అయిపోతావు. గురువు అనుగ్రహం నీ మీద ఉంది అనుకో. నీ శరీరంలో నుండి ప్రాణం పోయేటప్పుడు వాడు ఏమి చేస్తాడు అంటే రాబోయే జన్మలకు నీలో ఏకారణములు ఉన్నాయో చూస్తాడు. సూక్ష్మలోకం కల్పించి నీలో ఉన్న బలహీనతలను బయటకులాగి అక్కడవాటిని నీచేత అనుభవింపచేసి వాటిని తొలగిస్తాడు. అలా ఎందుకు చేస్తాడు అంటే నీలో ఉన్న బలహీనతలను నీకు తెలియకుండా బయటకు లాగటానికి అవకాశంలేదు. అందువలన వాటిని బయటకులాగి సూక్ష్మలోకంలో వాటిని నీచేత అనుభవింపజేసి అప్పుడు వాటిని తొలగిస్తాడు.

ఈశరీరం చనిపోయిన తరువాత మేము కొత్త శరీరంలో లెగుస్తున్నాము అని మీరు అనుకొంటున్నారు. మీరు కొత్త శరీరంలో లెగటంలేదు. మీ మనస్సులోనే లెగుస్తున్నారు. ఆమనస్సులో ఉన్న వికారములు వ్యక్తమవ్వటానికి ఒకదేహం కావాలి కాబట్టి ఆమనస్సుకు ఒక దేహం వస్తుంది. మీలోపల దేహబుద్ధి ఉన్నంతకాలం ఏదో తలంపు మిమ్మల్ని కదుపుతూ ఉంటుంది. మీకు దుఃఖం కలుగజేస్తూ ఉంటుంది. దేహం లేని వాడికి రోగంలేదు. అహంభావన లేని వాడికి భావనలేదు. భావన లేకపోతే దుఃఖంలేదు. తలంపు లేకపోతే దుఃఖం లేదు. తలంపులు అన్నీ ఎక్కడ నుండి వస్తున్నాయి? మాయనేనులో నుండి వస్తున్నాయి ఈ మాయనేను ఎవరు? అని ప్రశ్నిస్తే అది ఎక్కడ నుండి ఉదయించి వస్తోందో అక్కడకు ఉపసంహరింపబడుతుంది. దాని మూలం చూస్తే అది నశిస్తుంది. అది నశించిన వెంటనే నువ్వు పోవు, నువ్వు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది.

★

(జిన్నూరులో శ్రీనాన్నగారి ప్రవచనము, 30-4-97)

Ratna, Palakol. ✆ 22946